

[Hendriksen.]

at omtale de stillede Ændringsforslag, skal jeg nævne, at Udvalget har modtaget en Deputation fra Dansk Dampskibsrederiforening, der fremsatte en Række Ønsker om forskellige Ændringer i Forslaget. Endvidere har Udvalget, som ogsaa anførte i Betænkningen, modtaget en Repræsentant for K. F. U. M.s og K. F. U. K.'s Emigrationsudvalg. Repræsentanten for dette Udvalg henledte Opmærksomheden paa, at Emigrationsudvalget meget gerne saa et vist Samarbejde bragt i Stand mellem Udvandringskontorets Chef og dette Emigrationsudvalg. Jeg ved ogsaa, at man fra flere Sider inden for Udvalget lægger megen Vægt herpaa og meget gerne ser et saadant Samarbejde etableret. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Socialminister, om han mener, der er Mulighed for at faa et saadant Samarbejde i Stand. Navnlig synes jeg, det kunde være naturligt i Betragtning af, at Emigrationsudvalget har gjort et meget stort og nyttigt Arbejde paa Emigrationsomraadet, et Arbejde, som sikkert ogsaa kunde komme Udvandringskontorets Chef til gode gennem de Erfaringer, Udvalget har indhøstet i Aarenes Løb.

De stillede Ændringsforslag deler sig i to Grupper, en Gruppe, som imødekommer en Række af de Ønsker, der er fremsat fra den nationale Skibsfarts og fra Udvandringsagenternes Side, nemlig den Del af Ønskerne, som Udvalget fandt naturlige og rimelige, og saa en anden Gruppe, der tager Sigte paa at gøre Loven til det, den skulde være, nemlig en Lov, der udelukkende vedrører Udvandring, og altsaa ikke en Lov, der ogsaa vedrører Passagerbefordring til oversøiske Lande i al Almindelighed. Dog har man ikke helt kunnet forlade Begrebet „andre Passagerer“, idet det efter den høje Regerings Mening er nødvendigt at have en Anmeldelsespligt, saa man altid kan være klar over, hvem det er, der rejser til oversøiske Lande. Udvalget er ogsaa enig i, at en saadan Meldepligt er nødvendig, i hvert Fald i høj Grad ønskelig.

Med Hensyn til Ændringsforslagene under den første Gruppe skal jeg nævne Ændringsforslag Nr. 5 til § 12, der tager Sigte paa, at Vederlaget for Befordringen af Udvandrere til oversøiske Lande skal erlægges her i Landet, forinden Rejsen paa-begyndes. Udvalget finder — og den højtærede Socialminister har givet Tilslutning dertil —, at dette er en rimelig Foranstaltning, idet man derved undgaar, at en Udvandrer eventuelt nøjes med at bestille

Billetten her i Landet og først faar den udleveret, naar han kommer til det Land, fra hvilket han bliver befordret til det oversøiske Land, og i saa Fald unddrager Statskassen den 1 pCt.'s Afgift, som Statskassen har Krav paa i Henhold til § 30.

Endvidere stiller Udvalget Ændringsforslagene Nr. 10 og 11 til § 20, som begge tilsigter at gennemføre nogle Bestemmelser, man fra den nationale Skibsfarts Side har lagt megen Vægt paa. Det første Ændringsforslag gaar ud paa, at Vederlaget til den Skibslæge, der skal være om Bord i Udvandringsbaadene, ikke skal bestemmes af Udvandringskontorets Chef og efter Samraad med Udvandringsagenten, men at det er et Forhold, der udelukkende vedrører Skibets Rederi og den paagældende Læge. Det andet Ændringsforslag gaar ud paa, at det ikke bliver Lægen om Bord, der faar Tilsyn med Udvandringsforholdene i øvrigt, men at Tilsynet paahviler Kaptajnen. I Henhold til Sølovens Bestemmelser bør det rettelig ikke udøves af andre, idet Kaptajnen er den øverste Myndighed om Bord.

Jeg gaar derefter over til at omtale de Ændringsforslag, der har Relation til Ønskerne om at begrænse Lovforslaget til at vedrøre Udvandrere og ikke andre Passagerer. Først er der Ændringsforslag Nr. 1 til § 2. Dette Ændringsforslag, der i øvrigt ogsaa imødekommer Ønsker, fremsat af den nationale Skibsfart og af Udvandringsagenterne, gaar ud paa, at hele Stk. 2 udgaar, hvorved det slaas fast, at Loven, bortset fra en enkelt Undtagelse, kun skal dreje sig om Udvandrere, altsaa ikke om andre Passagerer.

Til § 3 er stillet Ændringsforslagene Nr. 2 og 3. Disse gaar kun ud paa, at Udtrykket „Passagerer“ ændres til: „Udvandrere“, hvad der er en naturlig Følge af, at Forslaget kun omfatter Udvandrere.

Endvidere foreslaar Udvalget, at der efter § 11 indsættes en ny Paragraf, gaaende ud paa, at til at paatage sig oversøisk Befordring af „andre Passagerer“ udkræves en af Socialministeren meddelt Tilladelse. Denne Tilladelse er det nødvendigt, at de paagældende andrager Socialministeriet om at faa, fordi man ellers ikke paa nogen Maade kan have Kontrol med de „andre Passagerer“, der rejser her fra Landet til oversøiske Lande.

Ændringsforslagene Nr. 6 og 7 til § 12 har Relation til samme Spørgsmaal. Ordet „Agenten“ skal herefter ændres til: „den, som paatager sig Befordringen“, idet det ikke alene er Udvandringsagenten, der har Ret til at paatage sig Befordring af over-